

РЕШЕНИЕ

№ 1619

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11976** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след като с решение № 12277/11.12.2023г. по адм.дело № 4395/2023г. по описа на ВАС е отменено решение № 158/09.01.2023г. по адм. дело № 2158/2022 г. по описа на Административен съд София – град и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на АССГ по жалба от „Термо Стил БГ“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Й. Б. Б.-Д. срещу Ревизионен акт №22002220001101-091-002/30.07.2021г. в потвърдената му част с Решение № 1647/22.10.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на дружеството е отказано право на данъчен кредит в размер на 205 012,02 лв. по фактури, издадени от „Би Ес Тимбър Ентерпрайз“ ООД с ЕИК[ЕИК], „Ен Ти Пи“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГВК Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Цвета Комерс 72“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Йонито Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Кам Сервиз 22“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Миртал“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Милениум ТК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Ангро Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], ведно с начислените лихви за забава в общ размер 85 869,18 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи.

Поддържа, че в хода на ревизията са представени доказателства за реалност на доставките по спорните фактури, вкл. декларирани наети лица, протоколи за предаване на материали, договори, приемо-предавателни протоколи (ППП), анекси, пътни листа, касови бонове, справки, протоколи обр.19 и др. Счита, че липсват данни за данъчна измама. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство започва въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002220001101-020-001 от 15.03.2021г., връчена по електронен път на 04.03.2020г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22002220001101 от 02.06.2020г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Термо Стил БГ“ ЕООД, за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. 06.2014г., от м. 08.2014г. до м. 11.2014г., от м.02.2015 . до м. 05.2015г., от м. 08.2015г. до м. 10.2015г., м. 01.2016г., м. 03.2016г., от м. 05.2016г. до м. 08.2016г., от м. 11.2016г. до м. 12.2016г., м. 06.2017г., м. 08.2017г., м. 07.2018г., от м. 09.2018г. до м. 02.2019г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ Р-22002220001101-092- 001/14.08.2020г., връчен на дружеството електронно на 14.08.2020г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх.№53-00-2223/28.08.2020г.

Ревизията приключва с РА № Р-22002220001101-091-001/30.07.2021г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 02.08.2021г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК.

Ревизията е повторна за установяване на задълженията за ДДС и е възложена в изпълнение на Решение № 183/03.02.2020г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен Ревизионен акт №Р-22221719001515-091-002/09.10.2019г. в оспорената част на установените задължения за данък върху добавената стойност за периодите 20.02.2014г.- 28.02.2019г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия със задължителни указания.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

През ревизираните периоди предмета на дейност на търговско дружество „Термо

Стил БГ^с ЕООД е свързана с изграждане на водопроводни, канализационни, отоплителни и климатични инсталации. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 20.02.2014 г.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от следните доставчици: „Би Ес Тимбър Ентерпрайз“ ООД; „Милениум ТК“ ЕООД; „Йонито Трейд“ ЕООД; „Ен Ти Пи“ ЕООД; „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД; „ГВК Трейд“ ЕООД; „Ангро Трейд“ ЕООД; „Цвети Комерс 72“ ЕООД; „Кам Сервиз 22“ ЕООД; „Миртал“ ЕООД; „Импорт Тех“ ЕООД; „Венто Трейд“ ЕООД.

По доставките от „Би Ес Тимбър Ентерпрайз“ ООД

В хода на ревизията от доставчика не са представени документи и писмени обяснения. Същият е издал на жалбоподателя 26 броя фактури с отразени стойности и начислено ДДС за доставка на стоки и услуги. Към фактурите са приложени: количествено – стойностни сметки протоколи № 1 за установяване завършването и за заплащане на натурални видове СМР; актове обр. 19 за действително извършени СМР, опис на материалите, договор за доставка и монтаж на термопомпена система, договор за изграждане на ВИК инсталация, договор за изграждане на соларна, отоплителна и ВИК инсталация. Не са представени приемо-предавателни протоколи, няма данни къде са предадени, доставени материалите, от къде са натоварени. В представените документи не са приложени пътни листа, не е описано за кои обекти са материалите, не е описано от къде са товарени материалите и къде са разтоварвани, нито е представен договор за транспортна услуга с посочен маршрут и какво е превозвано, с изключение на пътни листа 06.10.2015г. – 28.10.2015г., в които е записано, че е извършен превоз на материали по фактури №6152/06.10.2015г., №6154/11.10.2015г., №6156/24.10.2015г. и №6158/24.10.2015г. Липсват и данни за декларирани обекти, собствени/или наети активи.

Ревизиращият екип е направил извод, че за да може цитираното като доставчик дружеството да извърши строително – монтажни работи на фактурираните доставки – материали и услуги, би следвало да разполагат с кадрова и техническа обезпеченост, а доказателства за това не са представени.

По доставките от на „Милениум ТК“ ЕООД

В хода на ревизията от доставчика не са представени документи и писмени обяснения. Доставчикът е издал две фактури за м. 05.2016г. за доставка на услуги.

По фактура № 625/28.05.2016г. с ДО 6000, 00 лв. и ДДС с посочен предмет: „изработка на алуминиева дограма по опис, монтаж и демонтаж. Към фактурата е приложен фискален бон от ЕКАФП с дата 14.06.2016г.

По фактура № 624/27.05.2016г. с данъчна основа 4000, 00 лв. и ДДС 800,00 лв. с посочен предмет: „авансово плащане за изработка на алуминиева и Р. дограма“ Към фактурата е приложен фискален бон от ЕКАФП с дата 14.06.2016г.

Няма данни къде са предадени, доставени материалите, от къде са натоварени, липсва опис на стоките, в отчетните регистри на дружеството по ЗДДС не са включени фактури издадени на „Термо Стил БГ“ ЕООД..

Ревизиращият екип е направил извод, че за да може цитираното като доставчик дружеството да извърши продажбата на фактурираните доставки – материали и услуги, би следвало да разполагат с кадрова и техническа обезпеченост, а доказателства за това не са представени.

По отношение на доставките от „Йонито Трейд“ ЕООД, по които е отказано право на

данъчен кредит в размер на 1 528,97 лв.

Посоченото дружество е доставчик по 1бр. фактура с предмет доставка на вата, мрежа, шпилки, болтове, тройник, издадена през данъчен период м.06.2017г. към която е представен приемо – предавателен протокол. Проверяваното дружество не разполага с машини, съоръжения, стопански инвентар, кадрови потенциал, нито други ресурси необходими за извършване на дейности и доставки – услуги и продажби на стоки. Във връзка с гореизложеното, на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС и чл.9 от същия закон са налице основания за отказване правото на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „Йонито Трейд“ ЕООД. Ревизирият субект не е ангажирал договори, касовите бонове не са издадени, нито други документи, удостоверяващи плащане по процесната доставка на стоки. Няма представени документи, които да доказват извършване на реална дейност от проверяваното дружество.

По доставките от „Кам Сервиз 22“ ЕООД, доставчикът е издал 3 бр. фактури с предмет Вик материали-муфа, тройник, шпилака, тръба и колано за периода м.08.2017г. с отразени стойности и начислено ДДС за доставка на стоки. Към фактурите са приложени касови бонове и приемо – предавателни протоколи. В представените протоколи липсва информацията относно местонахождението на материалите, от къде и от кои лица са товарени и къде са разтоварени, няма данни кои лица или поддоставчици са ползвани за извършване на фактурираните стоки.

Относно непризнато право на данъчен кредит в размер на 1 143,33 лв. по 2бр. фактури, издадени от „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД с предмет ВИК материали за данъчни периоди м. 08.2015 г. и м. 03.2016 г. Към фактурата няма приложени доказателства, няма опис на материалите по фактурата, приемо-предавателни протоколи, няма данни къде са предадени, доставени материалите, от къде са натоварени. Не са представени доказателства конкретизиращи и доказващи реалността на доставките.

Сходни са обстоятелствата и със следните доставчици:

„ГВК Трейд“ ЕООД - непризнато право на данъчен кредит в размер в размер на 1 660,07 лв. по фактура №[ЕГН]/15.06.2017г. с предмет на доставка стоки /муфи, колена, тройник, тръби/ за данъчен период м. 06.2017 г.;

„Цвети Комерс 72“ ЕООД - непризнато право на данъчен кредит в размер 1 481,72 лв. за периода м. 06.2017г. по фактура за доставка на ВИК материали;

„Миртал“ ЕООД - непризнато право на данъчен кредит в размер на 2 490,00 лв. по фактура №75200/29.10.2014г. с предмет „ВИК части по опис“ /не е включена в дневника за продажбите на „Миртал“ ЕООД за м. 10.2014 г./;

Няма доказателства, че те са притежавали стоката по вид и количество и са прехвърлили собствеността ѝ на жалбоподателя. Нито един от сочените доставчици не е доказал наличие на обект, от който да извършва посочените продажби. От доставчиците не са ангажирани доказателства за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности и предаване на стоката на получателя.

Органите по приходите са направили извод за липса на доставка по горепосочените фактури. Счетено е, че въпреки, че фактурите са издадени от спорните доставчици, описани от формална гледна точка и по този начин макар привидно да съответстват на редовна сделка, де факто са лишени от всякакво основание от икономическа гледна точка и зад тях не стоят реални доставки. Установена е липса на доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, като и поради неизпълнение на изискванията на чл.68 ал.1 от ЗДДС,

е направен извод, че не е налице условието по чл.69, ал.1,т.1 от ЗДДС за приспадане на данъчен кредит.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1647/22.10.2021г. Решаващият орган е отменил РА в частта на установените резултати за данъчни периоди от м. 09.2018г. до м. 02.2019г., ведно с начислените лихви за забава, или по – конкретно по отношение на непризнатото право на данъчен кредит в размер на 89 642, 39 лв. по фактури, издадени от „Импорт Тех“ ЕООД за данъчни периоди от м.09.2018г. до м.02.2019г. и непризнато право на данъчен кредит в размер на 4 807, 50 лв. по фактура № [ЕГН]/31.10.2018г., издадена от „Венто Трейд“ ЕООД. В останалата част, РА е потвърден.

Съгласно указанията, дадени с решение № 12277/11.12.2023г. по адм.дело № 4395/2023г. по описа на ВАС да се прецени материалния интерес на оспорването след отменителното Решение № 1647/22.10.2021г. на директора на ДОДОП, АССГ установи, че с РА на дружеството е отказано право на данъчен кредит в размер на 107 562,13 лв. ведно с дължимата лихва в размер на 61 010,40 лв., или общо материалният интерес е в размер на 168 572, 53 лева.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-924/09.11.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, неоспорена от страните. Съгласно заключението на същата, дружеството жалбоподател е заприходило закупените по процесните доставки стоки по счетоводна сметка 304”Стоки”. При анализ на счетоводните записвания по счетоводна сметка 304”Стоки” експертизата е установила, че при осчетоводяването на стоките „Термо Стил БГ“ ЕООД не е водило аналитично отчитане, а само хронологично, стоките са изписвани посредством общо записване в края на периода със счетоводна операция :Дебит смет.см-ка 702 ”Приходи от продажба на стоки”, на кредит смет.см-ка 304 ”Стоки“, поради което не може да се даде отговор по какъв начин дружеството – жалбоподател е използвало или се е разпоредило с получените стоки.

Установено е още, че доставчиците „Венто Трейд 1“ ЕООД, „Ен Ти Пи“ ЕООД, „Миртал“ ООД, „Йонито Трейд“ ЕООД, „Кам Сервиз 22“ ЕООД, „Импорт Тех“ ЕООД, са включили в дневниците си за продажби всички фактури, които са издадени на жалбоподателя. При доставчика „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД е отразена ф-ра 0...49/08.08.2015г., издадена на жалбоподателя, а фактура 0...8020/16.03.2016г. е с дата след deregистрацията на доставчика по ЗДДС, поради което не е включена в отчетните регистри, подавани от „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД. За доставчика „Ангро Трейд“ ООД, експертът е установил, че след направена служебна проверка в регистрите на НАП се констатира, че по включените фактури в дневника за продажби на доставчика са посочени фактури, по които не е получател жалбоподателя „Термо Стил БГ“ ЕООД, с изключение на фактура №[ЕИК]/07.11.2016г. По фактурите получатели са други дружества, като стойностите и доставките не съответстват на тези посочени в представените от „Термо Стил БГ“ ЕООД фактури. Относно

доставчика „Милениум ТК“ ЕООД, вещото лице е дало заключение, че няма декларирани фактури в дневника за продажби и СД по ЗДДС за данъчен период м.05.2016г., нито в следващите данъчни периоди.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваемост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при нарушение на материалния закон.

За да приемат, че не са доказани като реални доставките, фактурирани от доставчиците - доставки на услуги и стоки от „Би Ес Тимбър Ентерпрайз“ ООД, „Ен Ти Пи“ ЕООД, „Глобъл Бизнес Сълюшънс“ ЕООД, „ГКВ Трейд“ ЕООД, „Цвети Комерс 72“ ЕООД, „Йонито Трейд“ ЕООД, „Кам Сервиз 22“ ЕООД, „Миртал“ Е., „Милениум ТК“ ЕООД и „Ангро Трейд“ ЕООД за данъчни периоди на 2014г., 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г., органите по приходите са се позовали непредставяне от тяхна страна на изискваните документи при извършените проверки. Счетено е, че цитираните доставчици нямат назначени лица на трудов договор, няма доказателства и за отношения с гражданскоправен характер или ако има длъжностна характеристика на същите, то тя не отговаря на вида престирана услуга. Посочено е, че не са установени данни доставчиците да са разполагали с обекти, в които да извършват търговска дейност. Не са и ангажирани доказателства за транспорт на строителни материали, доставка и закупуване на същите, които да могат да бъдат вложени в СМР – дейности.

Съществен елемент от доказването, в хода на ревизионното производство, е проверката на счетоводната отчетност на страните по доставката. Законово изискване е водене на подробна счетоводна отчетност, която да е достатъчна за установяване на задълженията по ЗДДС. Изпълнението на това задължение от регистрираните по ЗДДС лица е установено с

разпоредбата на чл. 123 от ЗДДС. Съгласно ал. 1 от същата разпоредба, всяко регистрирано лице води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите.

Установяване наличието на доставка е положителен факт и като такъв подлежи на доказване от задълженото лице, тъй като то черпи от това изгодни за себе си правни последици. Доказателствената тежест за установяване на реалността на доставките се носи от ревизирания субект, който е декларирал право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Този извод произтича от основния принцип за разпределение на доказателствената тежест, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието настъпване черпи изгодни за себе си правни последици. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, поради което не се ползва с материална доказателствена сила.

Изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Съдът намира, че в процесния случай органите по приходите са формирали необоснован извод за липса на доставка по горепосочените фактури. Съображенията за непризнаване на правото на данъчен кредит касаят ненамирането на декларираните адреси на преките доставчици и непредставяне на доказателства от тях. Органите по приходи неправилно са обвързали ненамирането на адреса на представители на дружествата с тотална липса на счетоводна документация по доставките от страна на продавачите. Също така напълно неправилно и в противоречие с практиката на СЕС се отказва правото на данъчен кредит поради несъбирането на доказателства за произхода на продаваните от доставчиците стоки, съответно тяхната кадрова и ресурсна обезпеченост. По отношение на обезпечеността на доставчиците на стоки и услуги нееднократно Върховният административен съд в свои решения категорично е приемал, че получателят не може да бъде държан

отговорен за това, че доставчиците му нямат кадрова, материална и техническа обезпеченост, тъй като той не може да ги контролира, респ. да отговаря за техни действия и/или бездействия, установени в хода на ревизията. В този смисъл е и константна практиката на СЕС по дела С – 285/09, решение по съединени дела С – 80/11 и С – 142/11, С – 324/11, С – 643/11, С – 78/12, С – 18/13 и др.

Правото на данъчен кредит е предпоставено от реалното осъществяване на доставки на стоки съгласно чл. 6, ал.1 ЗДДС и на услуги по чл. 9, ал.1 ЗДДС. Тази реалност следва да се изследва и преценява между получателя и неговия пряк доставчик. В този смисъл за доставката на стоки разпоредбата на чл. 6, ал.1 ЗДДС, както и чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО) имат предвид, че не е задължително доставчикът да е собственик на стоките (както беше в предходната редакция на чл. 6, ал.1), а да има право да се разпорежда със стоката. Това е предпоставката, която при установяването ѝ не може да се откаже правото на данъчен кредит за получателя на същата стока.

Относно услугите чл. 9, ал.1 ЗДДС и чл. 24, § 1 от цитираната Директива категорично определят всяка сделка, която не представлява доставка на стока, като се има предвид услугата да е действително извършена. Други предпоставки за законосъобразното възникване и упражняване правото на данъчен кредит законът не предвижда.

От страна на дружеството жалбоподател е представена документация по доставките, заприхождаването и изписването на закупуваните материали, последващата реализация, разплащането по фактурите, но тези документи и данни не са взети пред вид от органите по приходите. Отхвърлянето на доказателствената сила на предоставените от ревизираното лице писмени документи по доставките от доставчиците, които не са открити на адресите прави обективно невъзможно доказването на търсените факти. Поведението на доставчиците, тяхната коректност или нередовност са извън обсега на отговорностите на получателя по доставките. Обосноваването на отказа на правото на данъчен кредит единствено с невъзможността на ревизиращите да съберат доказателства произхода на стоките по фактурите е в пълно противоречие с константната практика на СЕС по аналогични случаи. След като получателят разполага с фактури за покупки, документи установяващи предадените количества стоки, документи установяващи транспортирането на стоките, надлежни документи за установяване на разплащанията по доставките, както и пълни счетоводни данни, установяващи последващата реализация на закупуваните стоки, то това са напълно достатъчни доказателства, за да се установи законосъобразност на правото на данъчен кредит. Още повече,

че дори да няма събрани данни за счетоводното отчитане по доставките от страна на доставчиците, налице са данни в ИС на НАП от СД по ЗДДС и по специално отразяването на фактурите в дневниците за продажби и начисляването на ДДС по фактурите.

По делото е установено по безспорен начин, че са налице всички условия за признаване правото на данъчен кредит, изискуеми от нормативните актове (ЗДДС-Глава седма „Данъчен кредит“, ППЗДДС, Директива 2006/112/ЕО на Съвета - Дял X Приспадане на данъка):

Доставчикът и получателят на доставките са регистрирани по чл. 94 от ЗДДС лица към датата на извършване на доставките, по които е приспаднал кредита (чл. 69, ал. 1 от ЗДДС); Получените от жалбоподателя стоки и услуги представляват облагаеми доставки, защото: са извършени от данъчно задължено лице по ЗДДС; с място на изпълнение на територията на страната (чл. 21, ал. 2 от ЗДДС); не са сред изрично посочените като освободени в глава четвърта от ЗДДС; Жалбоподателят притежава данъчни документи-фактури, съставени в съответствие с изискванията на чл. 114, които са издадени от доставчика, и в които данъкът е посочен на отделен ред, съобразно чл. 71, ал. 1 от ЗДДС; Данъкът е надлежно начислен от доставчика; същият е посочил фактурите в дневниците си за продажбите и е включил размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период, който е надлежно деклариран и разчетен с НАП.

С оглед на горепосоченото е видно, че в хода на ревизионното производство е събран доказателствен материал, който доказва безспорно както надлежното и законосъобразно изпълнение на процесните доставки, така и добросъвестността на задълженото лице при упражняване правото му на приспадане на данъчен кредит по издадените му фактури. Поради това, отказаното право на данъчен кредит с РА и, вследствие на това, определянето на допълнителни задължения по ЗДДС, е незаконосъобразно и необосновано, а аргументите, изведени от ревизиращия екип в тяхна подкрепа – противоречащи на събраните доказателства, на закона и на съдебната практика. С оглед спазването от жалбоподателя на формалните предпоставки за упражняване правото му на данъчен кредит, РА следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК вр. с чл.226, ал.3 от АПК. Пред настоящата съдебна инстанция и пред ВАС жалбоподателят не е представил доказателства за внесено адвокатско възнаграждение – такова е представил само в договора за правна помощ по адм. дело № 2158/2022г. на АССГ– 1300 лева. В хода на

съдебното производство жалбоподателят е направил и доказал действителни разноски в размер на 3762 лева: 50 лева държавна такса, 712 лева възнаграждение за ССЧЕ и 1300лв., представляващо адвокатско възнаграждение по адм. дело № 2158/2022г. по описа на АССГ, както и 1700 лева – внесена държавна такса за касационно обжалване.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №22002220001101-091-002/30.07.2021г. в потвърдената му част с Решение № 1647/22.10.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на дружеството е отказано право на данъчен кредит в размер на 107 562,13 лв. ведно с дължимата лихва в размер на 61 010,40 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „Термо Стил БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление [населено място], [улица], сумата от 3762 лева /три хиляди седемстотин шестдесет и два/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: